

[Larsen-Ledet]

forslag, som betyder, at der beregnes et ensartet beløb pr. ha som betaling for oprettelse af grønne marker.

Det er stort set forbundet med ensartede omkostninger at anlægge grønne marker i Vestjylland og på Lolland-Falster. Derfor forstår jeg overhovedet ikke de partier, som mener, at man ved en generel procentuel reduktion af de offentlige ejendomsskatter rimeligt kan tilgodese landmænd med dårlig jord. Dette er i hvert fald mere retfærdigt, end andet ville være.

Regeringspartierne og landbrugsministeren har fundet frem til en praktisk måde at udbetale tilskuddene på, nemlig ved at de fratrækkes de ejendomsskatter, man skal betale.

Der er ingen, der er i tvivl om, at landbruget i forvejen står over for meget alvorlige problemer. Vi har set en oversigt over timelønningerne, der bliver til landmændene nu, og der er næppe andre grupper af landets befolkning, som ville fortsætte under de økonomiske vilkår, landbruget har.

Så ikke mindst på den baggrund, men også fordi regeringen skal holde det, den lover, er det godt, at vi nu er nået frem til et konkret forslag, som tager toppen af de ekstra omkostninger, landbruget skal påtage sig ved at etablere grønne marker.

Hvis jeg var i hr. Rønholts sted, ville jeg overhovedet ikke opfatte det, der sker her, som en forløber for nogle voldsomme ændringer i landbrugsejendomsbeskatningen.

Glønborg (KRF):

Vandmiljøplanen er i hele samfundets interesse. Den berører i høj grad landmændene, og Kristeligt Folkeparti har gang på gang gjort opmærksom på, at selv om det er landmændene, som rammes af mange af de regler, der er stillet op i forbindelse med vandmiljøplanen, kan det ikke være meningen, at landmændene alene skal bære de økonomiske byrder ved gennemførelsen af vandmiljøplanen. Det er noget, som vi må stå sammen om i hele samfundet, og derfor er vi tilfredse med, at miljøministeren nu har lagt et forslag på bordet, som behandler landmændene på en retfærdig måde i forhold til de krav, vi stiller til dem. Vi har allerede i firkløverregeringen været fremme med tanken, men da kunne det ikke lade sig gøre; så må vi glæde os over, at det nu kan lade sig gøre, selv om det bliver på en lidt anden måde.

Så fra vor side klar tilslutning til forslaget.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Jeg vil gerne allerførst sige tak for tilslutningen til forslaget, selv om jeg må tilstå, at den var mere begrænset, end jeg havde troet.

Sagen er jo den, at det, der her er tale om, er et løfte, som den tidligere regering gav til landbruget i erkendelse af, at man pålagde det nogle omkostninger ved at gennemføre foranstaltninger, som var til gavn for miljøet og en større helhed, og i erkendelse af, at landbruget ikke havde nogen mulighed for umiddelbart at vælte denne meromkostning over på produktpriserne.

Derfor er det lidt beskæmmende i dag at høre de partier, som tager afstand fra forslaget med begrundelse i, at det kan klares gennem godt landmandskab.

Det er da rigtigt, at der er variationer i, hvor stor en procentdel der er udlagt med vintersæd fra det ene år til det andet. Men det, der er tale om her, er, at der er blevet pålagt landmændene, helt uanset hvordan vilkårene for vintersæd og andre efterafgrøder ville være, at der skal være 65 pct. grønne marker, og det er altså en stigning i forhold til, hvad man kan kalde et normalt gennemsnit på omkring 20 pct. Det er omkostningerne ved det, som regeringen ønsker at kompensere landbruget for.

Man kan måske ikke forbavses forfærdelig meget over, at hr. Erling Christensen på Socialdemokratiets vegne ikke vil medvirke. Det er der for så vidt ikke noget nyt i, for det ville man heller ikke, da vi i forrige samling fremsatte et lignende forslag.

Vi ved godt, at Socialdemokratiet har andre tanker i forhold til landbruget. Man vil hellere pålægge landbruget en kunstgødningsafgift end give kompensation for de udgifter, som er blevet pålagt det, så man kan for så vidt konstatere, at der ikke er noget nyt i Socialdemokratiets holdning over for landbruget.

For så vidt er hr. Bjørn Poulsen på samme linie. Hr. Bjørn Poulsen kunne ikke forstå, hvorfor der var behov for en sådan kompensation. Men det er jo først og fremmest helt klart motiveret i, at landbruget ikke har de samme muligheder som andre erhverv for umiddelbart at overvælte omkostningerne på priserne, da en stor del af landbrugets priser jo fastsættes ad politisk vej og ikke alene afgøres af markedsmekanismerne.